

De toekomst ligt open

Zondag 9 maart 2025, Christus Triumfatorkerk, doopdienst

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezing: Genesis 1: 1-2 en 2:8-25

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied 'Goedemorgen welkom allemaal' (Lied 288)
- Moment van Stilte
- Bemoediging en groet
- Psalmgebed: Psalm 91

Zingen Lied 91a: 1

Lezen: Psalm 91: 11-16 (BGT)

De Heer stuurt zijn engelen.
Zij zullen je altijd beschermen,
waar je ook bent.
Hun handen zullen je dragen,
zodat je niet struikelt.

Je bent sterker dan je sterkste tegenstander.
Je zult je grootste vijand overwinnen.

De Heer is altijd bij je
Dit heeft de Heer beloofd:
'Omdat je mij liefhebt, zal ik je redden.
Ik zal je beschermen, omdat je mij kent.
Als je mij roept, geef ik antwoord.
Als er gevaar is, ben ik bij je.
Ik zal je bevrijden, ik zal je gelukkig maken,
en ik geef je een lang leven.
Ik, de Heer, zal je redden,
en jij zult dat zien.'

Zingen: Lied 91a: 2

DOOP

- Inleiding op de doop
- Lied: 'Kind we dragen je op handen' (Hemelhoog 505: 1, 3 en 4).
- Presentatie
- Gezongen Apostolische Geloofsbelijdenis (Lied 340b) (st)
- Doopintentie door Kunal en Farah
- Bij het water
- Bediening van de Doop
- Zegenlied: 'Here Jezus, wij zijn nu' (Lied 347: 1 en 2)
- Doopvragen
- Lied: 'Leven is gegeven' (Lied 359)
- Gelukwensen aan de doopouders, uitreiking doopkaars, doopkaart en -brief

WOORD

- Moment met de kinderen in de dienst

Gebed

Animatiefilmpje Bijbelbasics

Gesprek - In de tuin

Lied: het projectlied 'In de tuin'

- Bijbellesing: Genesis 1: 1-2 en 2:8-25
- Lied 'Dit is een morgen als ooit de eerste' (Lied 216)
- Preek

In den beginne schiep God de hemel en de aarde.

De eerste zin uit de bijbel. Zo begint Genesis 1. En dat klinkt best logisch, die zin: hoe moet je een boek anders beginnen, dan bij het begin?

De vraag is alleen. Welk begin? Over welk begin heeft de schrijver van Genesis het?

Want hij heeft het niet over een oerknal, of over hoe alles waar wij op leven en waar we van leven ontstaan is. Daar wist die schrijver niets van, zo'n 2500 jaar geleden.

De schrijver van Genesis is niet eens geïnteresseerd in hoe de wereld is ontstaan. Dat is een gegeven voor hem.

Hij vertelt een ander verhaal. Of eigenlijk, hij vertelt niet eens een verhaal, hij draagt in Genesis 1 een gedicht voor. Hij zingt een lofzang. Het is een gelovig lied. Niet over het ontstaán van de aarde, maar over waar het met de schepping naartoe gaat.

Deze dichter van Genesis 1 houdt geen natuurwetenschappelijke verhandeling over hoe God met de hemel en de aarde is beginnen. Hij is geen geoloog. Hij is een gelovige schrijver. Een théoloog. En al zou hij weten hoe alles is ontstaan, hij zou er niets interessants mee zeggen. Het zou een feitenrelaas bieden, terwijl de schrijver van de eerste hoofdstukken van Genesis een hoopvol verhaal wil schrijven. Hij wil ons houvast bieden in ons bestaan - dat heel mooi kan zijn en goed, maar ook heel leeg en pijnlijk.

Dus zingt hij in zijn lied over waar het God met de hemel en de aarde om begonnen is.

Waar het God *in beginsel* om begonnen is.

En deze schrijver, een priester, of een dominee: hij weet niet zo veel van natuurwetenschap, maar hij weet zich wel geroepen. Hij heeft in God zijn houvast gevonden. Zijn enige troost in leven en in sterven. En hij heeft ontdekt dat die God, de God van hemel en aarde aan het begin van de schepping staat en aan het einde van de schepping zal zijn.

En dus schrijft hij geen biologieboek. Hij zingt een lied. Want wat je niet kunt zeggen, wat je niet kunt begrijpen, wat niet te rijmen is, dat kun je wel zingen. Wat je niet kunt zeggen, dat ontstaat in poëzie.

En zó begint hij zijn lied.

In den beginne.

Beresjiet Bara – in het Hebreeuws.

En daarmee, met die eerste woorden, met de eerste letter zelfs, heeft hij het belangrijkste al gezegd.

Beresjiit.

Dat begint met de letter B. een *Beth* in het Hebreeuws.

Die schrijf je zo: **ב**

En als je dan bedenkt dat je in het Hebreeuws van rechts naar links leest dan vertelt deze letter het verhaal van de schepping.

Beth dat is niet alleen deze letter, dat is ook het Hebreeuwse woord voor huis. U weet wel.

Bethel betekent huis van God. Of Bethlehem betekent broodhuis. En deze letter Beth is zelf een huisje.

Het geeft je grond onder de voeten.

Beschutting in de rug en

een dak boven je hoofd.

Dat is precies de boodschap van het scheppingsverhaal. God zorgt in deze wereld voor vaste grond onder je voeten, voor een dak boven je hoofd en voor bescherming in je rug. Dat is precies wat God doet in de schepping. Hij schept vaste grond onder je voeten, en de hemel is als een dak boven je hoofd. Of anders gezegd. God draagt je bestaan, hij beschermt je in de rug en zegent je je met zijn handen boven je hoofd.

Er is wel iets raars met het huisje Beth. Het is open aan de voorkant. Dat is niet per ongeluk. De toekomst ligt open. Het scheppingsverhaal gaat niet over wat was, het gaat over wat komt. Met dragende handen en de wind in de rug, onder de zegen van de Heer mag je gaan, de toekomst in.

Dat geldt voor ons allemaal. Dat geldt vandaag in het bijzonder voor Danyal. Dat de Beth met hem mee mag gaan en dat hij mag weten dat hij zijn toekomst in mag gaan, met God als dragende grond achter zich, onder zijn bestaan en boven zich.

Nu gaat het deze preek alleen nog maar over die eerste regel in de Bijbel.

In den beginne.

We lezen ook het vervolg op het verhaal.

Van de schepping van de mens en vooral ook van een tuin die voor deze mens gemaakt wordt. De hof van Eden.

Het paradijs.

En God zag dat het goed was.

Alles is er voor handen in dat paradijs. Niets om over te klagen.

Het Paradijs is de oertuin, waar alles goed is en God naast je loopt. Dat paradijs is een oerverlangen en tegelijkertijd ook een uitzicht.

Een verlangen: was het nog maar paradijs hier op aarde. Kijk eens wat voor puinhoop wij ervan maken. Dat paradijs – dat is toch een utopie. Dat is toch nooit meer te bereiken. Het wordt toch nooit meer wat met deze aarde – zo denk je al snel, zeker als je ziet wat er momenteel allemaal wel niet op de wereld gebeurt.

En toch... misschien moeten we iets beter lezen.

Want die tuin. De hof van Eden, die bevindt zich tussen vier rivieren. De Pison, kunnen we niet zo goed plaatsen, maar de Gichon; die stroomt om heel Nubië heen, dat is zo'n beetje waar nu Ethiopië ligt, ten zuiden van Egypte. En de Eufraat en de Tigris. Die kennen we wel, die stromen ten noorden en ten oosten van Israël, door Irak en Iran. Dus waar is dat Paradijs, vroegen de lezer van dit verhaal zich af, die woonden in het beloofde Land - welnu, dat paradijs, die hof van Eden, die is hier!

Wij leven tussen Egypte en Perzië in. Die hof is hier. Dat paradijs. Het is onze eigen mensenwereld.

En dat geldt ook voor ons en voor nu: dat kleine stukje schepping waarop u woont, waarop jij woont, waarop Danyal en Scheherazade mogen leven. Dit stukje schepping, de grond onder je voeten, is het paradijs.

Of en nu wordt het spannend, *kan het paradijs zijn*.

Want de mens heeft een opdracht: de hof te bewaren. Deze wereld, deze schepping, bewaren en een paradijs te laten zijn. Dat wil zo veel zeggen als: de mens heeft de opdracht de geboden te onderhouden, de Thora te bewaren, want als dat lukt, dan blijft de wereld een paradijs.

Daarom staat die boom daar ook in het midden van de hof. Die boom vertelt de kern van het geloof. Die boom is het hart van alle geboden: Je moet God, God laten zijn. De hof, deze wereld, de hele schepping ligt aan je voeten. Je mag leven, je mag zo ongeveer doen en laten wat je wilt. Opgroeien, God liefhebben en je naaste en jezelf, leven en gelukkig zijn, er zijn voor elkaar in

goede en kwade daden. Met één beperking: blijf met je tengels van die ene boom. Dat betekent: je moet niet zelf voor God gaan spelen.

Want er zijn grenzen aan het mens-zijn. Er zijn dingen we niet kunnen overzien. Er zijn zaken waar je af moet blijven – hoe actueel wordt dit verhaal van de schepping dan opeens – omdat we niet op de stoel van God kunnen zitten. En hoeveel mensen er vandaag de dag ook op de stoel van God willen gaat zitten (u mag zelf de namen invullen), die verantwoordelijkheid kunnen we niet aan. Je moet niet zelf voor God gaan spelen.

Als de mens voor zichzelf gaat beginnen en van God losraakt, dan richt hij zichzelf te gronde. Dan keert de chaos van voor de schepping terug. Dan vervalt het paradijs terug tot de oervloed van voor de schepping.

We worden geboren in een paradijs.

Een tuin waarin alles voor handen is om van te leven.

Voldoende plek om te wonen, voldoende voedsel en water. Mensen om lief te hebben en de aarde mee te bewerken.

Daar begint het leven mee. Daar begin de wereld mee. Daar bint de geboorte van een kind mee. En God zag dat het goed was.

Als je hier op deze wereld wordt geboren, dan mag je weten dat het goed is. Goed dat jij er bent. Je mag gaan leven, met Gods steun in de rug, Gods houvast onder je bestaan en Gods zegenende handen boven je hoofd. De toekomst ligt open, en ga maar op zoek een leven lang naar waar je Gods schepping terug vindt. Waar je God vindt, want Hij is er echt. Dit is zijn schepping.

Ga maar mensenkind, en leef. Je staat er niet alleen voor.

Amen

- Zang: Robby Choenni zingt: "You'll never walk alone"

ANTWOORD

- Dankgebed, voorbeden, Onze Vader, stil gebed
- Collecte

Gaan

- Slotlied: 'Ga nu heen in vrede' (Hemelhoog 472)
- Zegen